

"Staň se spisovatelem 2011"

Vzpomínka na prázdniny
Šnek

Ahoj, jmenuji se Klára a ráda vzpomínám na prázdniny, právě teď na ně myslím. Tak já vám tu vzpomínku budu vyprávět, chcete?

Byl to moc hezký zážitek. Ráno jsem se probudila, protáhla se, učesala moje hnědé dlouhé vlasy a ustlala postel. Pomalinku si na ni sedla a přemýšlela, co je asi za tou růžovou záclonou. Moc dobře jsem věděla, že tam je okno, ale co je za tím oknem? Je tam vlhko a je tam hodně šneků? Tak já vám to tajemství řeknu, prostě jsem si přála šneka! Já vím, možná si o mně myslíte, že jsem hloupá, že šnek je nanic. Ale není. Už odmala jsem šneky měla ráda. A kdybych ho měla, moc dobře bych se o něj starala! Každé ráno bych mu trhala čerstvé listy, dávala čerstvou vodu a sbírala kamínky.

Tak do toho, zavřela jsem oči a šla jsem pomaličku k oknu a odkrývala záclonu, koukla do okna a bylo vlhko. Jo! Zaradovala jsem se a objala všechny své plyšáky, kteří leželi na posteli. Znova jsem si na ni sedla a rozhlížela se po pokoji, kam bych šneka asi dala. Teď si hrozně přeji, aby na mě zavolala maminka, že jdeme na procházku. Víím, že určitě zavolá, protože je sobota a každou sobotu s mojí menší sestřičkou Luckou chodíme na procházky. Stále přemýšlím, ale hodiny stále tikají a tikají. V tu chvíli slyším maminku, jak už volá. Volá, že jdeme na procházku. A já jsem se jí zeptala, kam? Ona mi řekla, že k rybníčku Špalíčku. Špalíček! Super! Tak to je super. U rybníčka Špalíčku je ještě větší vlhko než na zahradě. A proto tam je také i víc šneků. Ale ještě jsem Vám zapomněla říct, že maminka o tom neví, že chci šneka. Takže bych byla moc ráda, kdybyste jí o tomto super tajemství neřekli. Když jsem honem běžela na schody a koukla se dolů a viděla tam připoutanou Lucku v kočárku, zhrozila jsem se. Vííte, proč jsem našťvaná? To jsem vám ještě neřekla. No protože Lucinka žaluje. Takže, kdyby mě Lucinka viděla, jak si tajně strkám šneka do kapsy, hned by to řekla mámě. Dokonce si pamatuji, když mi bylo 5 let, vystřihávala jsem si každý obrázek šneka, který jsem v časopise našla a vlepovala do deníčku. Ještě doteď ten deníček mám schovaný pod postelí.

Poté na mě maminka zavolala, abych už konečně sešla ze schodů, tak jsem sešla a stále civěla na Lucku. Chňapla jsem po bundě a oblékala si ji. Ani nevím, jakou jsem si vzala. Pak mi maminka řekla, ať si vezmu tu modrou péřovou, a ať na Lucku tak necivím. Hned jsem na Lucku přestala koukat a vzala si bundu modrou. Vííte, já jsem strašně poslušná, teda né, že se chci vytahovat, ale lidé mi to říkají.

Tak jsme šly a celou cestu ani jedna z nás nepromluvila. A pak jsme tam konečně došly. Hned jsem viděla šneky a ulevilo se mi. Viděla jsem 1., 2., 3., a pak jsem to přestala počítat a hned jsem si toho čtvrtého strčila do kapsy. A pak maminka řekla, jestli už to obrátíme na cestu zpět domů. A já s Luckou jsme to odkývaly. Maminka kočárek otočila a cestou zpět zase ani jedna z nás neřekla ani jedno slůvko. Tak jsme tady a všechny jsme se tomu zasmály. Honem jsem běžela do pokoje, protože jsem cítila, jak mi šnek leze v kapse. Zavřela jsem a pomalinku zamykala, aby to nebylo slyšet. Poté jsem strčila šneka do krabice, dala mu tam listy, vodu a kamínky. Slyšela jsem klepání, to se maminka ptala, proč se zamykám, já ji

neodpověděla a zpanikařila, v panice jsem mamince omylem otevřela. Maminka vešla do pokoje a viděla šneka. Řekla, co to tu mám za obludu, a jestli to u mě bylo celou dobu. Já jsem řekla, že ne a že to není žádná obluda. Maminka mě objala a řekla, že ví, že já mám šneky moc ráda a že mě viděla, jak si šneka strkám do kapsy. Vykulila jsem oči, že mi málem vypadly z důlků a zamračila jsem pusou, ale pak jsem se opět rozesmála, protože je to vlastně dobře, že to maminka ví, protože se jí nemá nic tajit! Maminka mě znovu potřetí objala a vzala si šneka na ruku a dala mu pusou na ulitu.

Představte si, že mi maminka přiznala, že měla v dětství stejné přání jako já. Také chtěla šneka, ale jí to nepodařilo tak dobře jako mě. Daly jsme si pusou, usmály se na šneka i na sebe, pohladily ho, daly mu ještě jeden list a řekly si, že se o něj budeme starat spolu! Tak to byl můj krásný zážitek z prázdnin. Líbil se vám?

Zpracovala: Klára Schlehofrová, 4. C, 10 let, ZŠ, Praha 13, Mládí 135, Praha 5, 155 00